

Nastazja Ciupa

Artist's statement

Zajmuję się grafiką artystyczną oraz malarstwem. Pracuję przede wszystkim w technice litografii, traktując ją jako medium refleksji nad pamięcią, przestrzenią i tożsamością. W swoich grafikach konstruuje krajobrazy mentalne — miejsca przefiltrowane przez pamięć, zdeformowane przez czas oraz wyobraźnię. Odwołuję się do koncepcji nie-miejsc Marca Augé — anonimowych przestrzeni, w których tożsamość ulega rozproszeniu. To właśnie w takich obszarach poszukuję śladów — nie w formie linearnej narracji, lecz jako fragmentów, powidoków i znaków obecności.

Litografia, dzięki swojej materialności i potencjałowi nawarstwiania, umożliwia mi ujmowanie pamięci jako procesu dynamicznego, ulotnego i nieciągłego. Materiał, z którym pracuję — kamień litograficzny — ma dla mnie znaczenie fundamentalne: jego ciężar, surowość i wrażliwość pozwalają wydobywać ślady, które nie są błędami, lecz integralnymi elementami znaczenia. Pęknięcia, rysy i krawędzie stają się częścią obrazu, a sam kamień — współtwórcą. Nie traktuję litografii jako narzędzia reprodukcji, lecz jako procesualny, konceptualny akt konstruowania wizualnych palimpsestów — struktur, w których przeszłość, teraźniejszość i wyobrażenie wzajemnie się przenikają.

Każda odbitka jest rezultatem multiplikacji i transformacji matryc, w obrębie których wyłania się swoisty szum wizualny — wibrująca, szara tkanka przywołująca zacierające się wspomnienia. W moich pracach abstrakcyjne tła spotykają się z elementami architektury, a przestrzeń ponad i pod linią horyzontu zyskuje nowe znaczenia. Kompozycje drukują na spód, pozostawiając je otwartymi: możliwymi do obracania i zestawiania w rozmaitych konfiguracjach — zgodnie z ideą dzieła otwartego, zarówno w wymiarze formalnym, jak i mentalnym.

Sztuka, którą tworzę, nie rekonstruuje rzeczywistości, lecz stanowi próbę uchwycenia tego, co ulotne: emocji, braku i pustki. Obraz nie dokumentuje — raczej przywołuje, rekonstruuje i zaciera. Pamięć staje się obrazem, a obraz — formą nieustannego pamiętania i zapominania.

eng

I work in the fields of artistic printmaking and painting. I work primarily with stone lithography, treating it as a medium for reflecting on memory, space, and identity. In my prints, I construct mental landscapes – places filtered through memory, distorted by time and imagination. I draw on Marc Augé's concept of non-places – anonymous spaces in which identity dissipates. It is precisely within such spaces that I search for traces – not as a linear narrative, but as fragments, afterimages, and signs of presence.

Lithography, with its material specificity and capacity for layering, enables me to articulate memory as a dynamic, ephemeral, and discontinuous process. The material I work with – the lithographic stone – holds fundamental significance for me. Its weight, rawness, and sensitivity allow me to reveal traces that are not errors but integral components of meaning. Cracks, scratches, edges become part of the image, and the stone itself becomes a co-creator. I do not treat lithography as a tool of reproduction, but as a processual, conceptual act of constructing visual palimpsests – structures in which the past, the present, and the imagined interpenetrate one another.

Each print results from the multiplication and transformation of matrices, through which a unique visual noise emerges – a vibrating, grey texture that evokes fading memories. In my work, abstract backgrounds intersect with architectural elements, and the space above and below the horizon line accrues new meanings. I print compositions full-bleed, leaving them open, able to be rotated and rearranged in various ways – in keeping with the idea of the open work, both in formal and mental dimensions.

The art I create does not reconstruct reality. It is an attempt to capture what is fleeting: emotion, absence, emptiness. The image does not document – it rather evokes, reconstructs, and obscures. Memory becomes an image, and the image – a form of continuous remembering and forgetting.

